

TARCISIUS

Lang geleden (3e eeuw) in Rome wordt een jongen geboren. Ze noemen hem Tarcisius. In die tijd is het niet veilig voor mensen die in Jezus geloven. De keizer van Rome heeft wel van Jezus gehoord, maar hij is bang dat de mensen niet meer naar hem luisteren, omdat ze Jezus belangrijker vinden. Dat kan hij niet toelaten. De keizer verklaart alle christenen vogelvrij: Iedereen mag hen doden. De christenen kunnen daarom niet meer gewoon naar de kerk. Ze komen stiekem samen in een huiskamer, een grot of soms onder de grond op een begraafplaats. Daar in het diepste geheim vieren ze de Heilige Mis. Zo in het geheim wordt Tarcisius gedoopt en ontvangt hij zijn eerste Heilige Communie.

Niet alle gelovige mensen kunnen naar de geheime viering komen. Soms is het te ver weg. Je moet door het donker reizen en ervoor zorgen dat niemand jou in de gaten heeft. Nooit worden er klokken geluid, want dan komen ook de mensen die niet geloven te weten dat er een Heilige Mis is en komen ze om iedereen te doden. De christenen spreken af: Wie wel naar de viering komt, zorgt ook voor de thuisblijvers. Zo doen ze precies wat Jezus belangrijk vindt: "Eer God en zorg goed voor elkaar" (Matteüs 22,37-39) Na de viering brengen ze met gevaar voor eigen leven de Heilige Communie bij de anderen aan huis.

Als Tarcisius groot genoeg is, gaat hij ook meehelpen om de communie naar oude en zieke mensen te brengen. - Dapper he! Zou jij dat durven?- Tarcisius is er goed in, want hij kan hard rennen zodra er gevaar dreigt. De priester is blij met hem; wat een super misdienaar! Vader en moeder zijn reuzetrots op de dappere knaap. Tarcisius brengt de Heilige Communie zo vaak rond als hij kan. Dit trekt de aandacht van mensen op straat. "Wat doet die jongen daar zo laat op de avond? Hij rent door de straten en klopt op verschillende deuren. Wat verbergt hij onder zijn mantel? Daar willen we meer van weten!"

Die avond gaat Tarcisius na de heilige Mis weer op weg. Onder zijn mantel houdt hij de Heilige Communie verborgen. Het zit in een mooi doosje. Dat noemen ze een pyxil. Het Lichaam van Christus doe je toch niet in een vieze zakdoek! Gelukkig is het al donker aan het worden. Tarcisius loopt met snelle passen. Even verderop staat een groepje mensen. Ze praten met elkaar. Tarcisius probeert ze onopvallend voorbij te gaan en drukt het doosje stevig tegen zijn borst. Plotseling draait een man zich om en spert hem de weg. "He blaag, wat heb je daar? Laat eens zien!" Tarcisius wil wegrennen, maar de anderen houden hem tegen. Ze gaan in een kring om hem heen staan. "Vast zo'n communie" zegt de een. "Ja, daar heb ik van gehoord." roept de ander, "Dat schijnt heel bijzonder te zijn! Geef eens hier. Ik wil wel eens weten hoe dat eruitziet" "Nee!" antwoordt Tarcisius dapper, "Dit is voor wie gelooft. Het is het Lichaam van Christus! Het is voor een zieke mevrouw hier om de hoek!" De omstanders proberen het doosje af te nemen, maar Tarcisius verzet zich hevig. Durven ze wel, zes grote mensen tegen zo'n kleine jongen! De arme Tarcisius wordt van de een naar de ander geduwd, maar zijn belagers krijgen het wonderlijke doosje niet te pakken. Woedend grijpen ze stenen van de straat en smijten die naar Tarcisius, net zo lang tot hij bloedend neervalt. "Christenhond!" schelden ze en laten hem doodgemarteld achter aan de rand van de weg. "Droog je tranen", troost de priester vader en moeder als ze hem daar vinden, "want Tarcisius mag vandaag nog bij Jezus zijn."

Tarcisius is nu de patroon van alle misdienaars en arbeiders. Je herkent hem aan de Heilige Communie, een palmtak (=martelaar) en stenen in zijn hand. Wij denken speciaal aan hem op 15 augustus. Het lichaam van Tarcisius ligt in de San Silvestro kerk te Rome.

Heilige Tarcisius, bescherm ons thuis, op school en in de kerk wanneer wij helpen.

